

**РІШЕННЯ
XXV
ЗІЗДУ
ПАРТІЇ
В ЖИТТЯ!**

**За наукові
кадри**

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XLII

21 ТРАВНЯ 1976 РОКУ.

№ 20 (1234).

Ціна 2 коп.

**Сьогодні
в номері:**

• ОДЕСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТУ — 111 РОКІВ. МЕЧНИКІВСЬКІ ЧИТАННЯ.

• СТОРІНКА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ «МЕРИДІАН ДРУЖБИ».

• У НАС В ГОСТЯХ — ДЕЛЕГАЦІЯ КУБАНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

• ЛЕГКОАТЛЕТИЧНА ЕСТАФЕТА НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ».

У парткомі ОДУ

Відбулося чергове засідання парткому університету. На ньому було розглянуто ряд питань: «Про стан і підготовку наукових кадрів через аспірантуру на фізичному і механіко-математичному факультетах» (доповідали декан механіко-математичного факультету доцент М. Я. Тихоненко, декан фізичного факультету М. М. Чесноков і голова комісії професор Р. О. Файтельберг), «Про хід підготовки студентських будівельних загонів» (інформував секретар комітету ЛКСМУ ОДУ С. Коротенко) та «Про роботу факультету підвищення кваліфікації викладачів середніх спеціальних учбових закладів» (доповідали декан ФПК доцент Л. А. Левченко і голова ко-

місії професор Ю. О. Карпенко).

ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ

На черговому засіданні комітету комсомолу університету було розглянуто ряд важливих питань. Про стан сплати членських внесків в комсомольських організаціях університету доповів заступник секретаря комітету ЛКСМУ по оргроботі Ю. Немченко, про підсумки проведення Ленінського уроку «Партія — розум, честь і совість нашої епохи» інформував заступник секретаря комітету ЛКСМУ по ідеологічній роботі С. Кучеренко. Було також розглянуто питання «Про хід формування і підготовки студентських будівельних загонів університету» (інформував начальник штабу «Трудове літо» П. Чобіток).

**З метою удосконалення
учбового процесу**

Великі і відповідальні завдання, стоять перед середньою і вищою школою в підготовці кадрів. Сьогодні в вузах велика увага приділяється удосконаленню учбового процесу. Це і введення атестацій, розробка і застосування технічних засобів навчання, удосконалення методики викладання.

Одним із засобів, що сприяють покращенню учбового процесу є проведення відкритих занять і лекцій, що організуються на біологічному факультеті методичною комісією.

У цьому учбовому році були прочитані лекції такими досвідченими викладачами, як професор О. Ф. Андрійко, доцент В. Д. Севаст'янов.

Багато хорошого і повчального можна було взяти на відкритих заняттях по ВСП (великому спецпрактикумі) у доцента Л. А. Рябової, на практичних заняттях по технології у асистента Л. Д. Бабаніної, у старшого викладача З. О. Алексеевої.

Корисно давати такі заняття і молодим викладачам. Це дає можливість одержати цінну пораду досвідчених старших колег, які щедро діляться своїм багатим досвідом. Нарешті, це можливість посперечатись, порадитись, поговорити з питань викладання, можливість обміну думкою.

**Г. БЕЛОВА,
старший викладач.**

Одеському університету — 111 років

13 травня виповнилося 111 років з дня заснування нашого університету.

Новоросійський (нині Одеський) університет був заснований в 1865 році на базі Рішельєвського ліцею, що існував в Одесі з 1817 року. Спочатку складався з 3-х факультетів: історико-філологічного, фізико-математичного і юридичного. На яких навчалось 175 студентів.

Значна роль у створенні університету належить великому російському хірургу і педагогу М. І. Пирогову.

В університеті в різні роки працювали видатні вчені нашої Батьківщини, якими пишається вітчизняна і світова наука: І. І. Мечников, О. О. Ковалевський, І. М. Сеченов, М. Д. Зелінський, О. М. Ляпунов, Л. В. Писаржевський, В. В. Марновников, А. В. Колосовський, Є. М. Щепкін, М. М. Ланге, О. І. Томсон, М. О.

Умов, Г. І. Танфільєв, В. І. Григорович, Ф. І. Успенський та інші.

Справжнього розквіту університет досяг лише після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Зараз в університеті на дев'яти факультетах — фізичному, механіко-математичному, геолого-географічному, біологічному, історичному, юридичному, філологічному, хімічному і романо-германської філології —

навчається понад 11 тисяч студентів. На кафедрах університету працює понад 670 висококваліфікованих викладачів, серед них 1 академік, 2 членкореспонденти АН УРСР, близько 70 професорів, докторів наук і понад 380 доцентів, кандидатів наук.

Університет має 2 обсерваторії, обчислювальний центр, ряд спеціалізованих лабораторій та кабінетів, обладнаних всім необхідним для успішної роботи наших вчених і підготовки студентів. При університеті є науково-дослідний інститут фізики, ботанічний сад, ряд музеїв з унікальними експонатами, бібліотека, фонд книг та періодичних видань якої досягає трьох мільйонів примірників.

Сьогодні у перший рік десятип'ятирічки багатотисячний колектив університету розв'язує важливі питання розвитку науки і підготовки фахівців високої кваліфікації відповідно до накреслень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України.

З нагоди ювілею громадськість університету зібралася у конференц-залі на традиційні мечниківські читання. Коротким вступним словом їх відкрив ректор університету професор В. В. Сердюк.

На читання були запрошені і гості університету — делегація вчених і викладачів Кубанського університету, з яким у нас встановлені тісні дружні зв'язки. З вітальним словом від імені гостей до присутніх звернувся доктор біологічних наук, професор Б. І. Рукавцов:

— Я дуже задоволений; що мені випала честь привітати один з найстаріших університетів країни — Одеський державний університет. Між нашими вузами існує угода про творчу співдружність. Це поки що перші кроки. Головною формою співдружності ми вважаємо наукову і учбову співдружність. Необхідно, щоб вона постійно посилювалась.

Потім Б. І. Рукавцов підніс у дар нашому університету сувенір — гравюру, зроблену руками студентів художньо-графічного факультету Кубанського університету:

— Як не вичерпнеться це зображене гірське джерело, так я вважаю ніколи не вичерпнеться потік нашої співдружності.

Ці слова були зустрінуті дружніми оплесками.

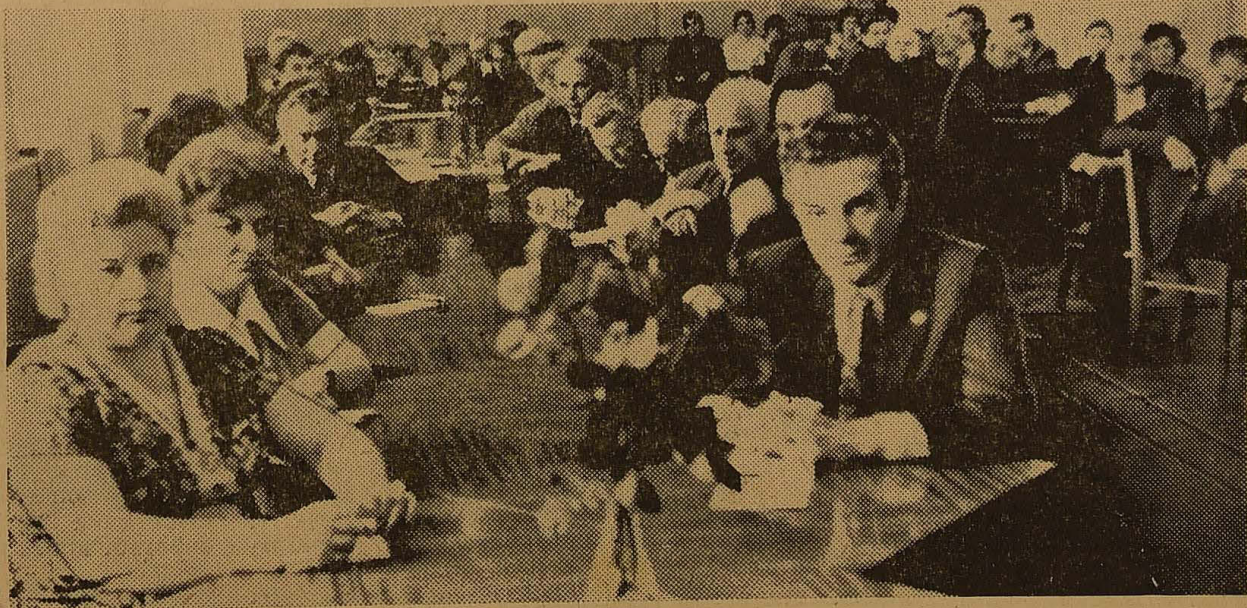
З доповідями — «Теоретичні питання ерозіоформи і протиерозійної меліорації» і «Правові засоби підвищення ефективності державного управління» — виступили завідувачий кафедрою фізичної географії, доктор географічних наук, професор Г. І. Швебс і завідувачий кафедрою криміналістики, кримінального права і процесу, доктор юридичних наук, професор Є. В. Додін.

К. ПАВЛОВА.

На знімках: Іде ювілейне засідання вченої ради ОДУ.

Виступає професор Є. В. Додін.

Посланці Кубанського університету (на передньому плані).

ЛАСКАВО ПРОСИМО, ДРУЗІ З КУБАНИ!

В гостях у студентів Одеського університету побували учасники художньої самодіяльності Кубанського університету.

«Наш візит — відповідний, — розповідає один з керівників делегації, заступник секретаря парткому Кубанського університету І. І. Зеленов. — Та нам хотілося б не просто нанести візит, а ще подібні заходи — це взаємобогачення, передача досвіду всього кращого, що мають наші колективи. Приїзд вашої художньої самодіяльності в минулому році до нас в Краснодар дав істот-

з тим, щоб мати гідний вигляд на вашій сцені. Крім того для студентів такі візити мають як пізнавальне значення, так і виховне. Ми плануємо обмін науковою інформацією, передбачається розвиток спортивних зв'язків як на рівні університетів, так і факультетів».

До складу делегації гостей, входять декан біологічного факультету Б. І. Рукавцов, голова місцевому університету А. А. Гудкіна, старший викладач кафедри іноземних мов С. В. Фоменко.

Наші гості ознайомились з архітектурою міста, визнач-

ерт учасників художньої самодіяльності Кубанського університету. Велике враження на глядачів справили запальні кавказькі танці у виконанні студентів юридичного факультету, вокальний ансамбль політичної пісні «Nota bene» танцювальна група студенток механіко-математичного факультету та інші номери.

Ми попросили сказати декілька слів голові студклубу Кубанського університету Віталію Хруцькому. Він розповів нам: «Наш університет зовсім юний, йому йде всього тільки шостий рік. Художньою самодіяльністю почали серйозно займатися тільки в останні 3 роки. Наш самодіяльний колектив молодий. Наприклад, вокальний ансамбль політичної пісні «Nota bene», що складається із студентів факультету РГФ, існує тільки 1 рік.

Всього два роки існує ансамбль кавказького танцю, та треба відзначити, що він завоював славу не тільки в нашому університеті, а й користується популярністю на всій Кубані, запрошується для участі в концертах різних масштабів. Ми плануємо, — продовжував Віталій, — організувати хороший вокально-інструментальний ансамбль, створюємо ансамбль пісні і танцю, для якого вже є база — ансамбль російських народних інструментів, танцювальна група».

Бесіда з учасниками са-

Азербайджанський танець у виконанні гостей.

модіяльності вселяє впевненість в те, що ці плани здійсняться, бо перш за все в цьому зацікавлені самі студенти.

А після концерту відбувся вечір дружби учасників художньої самодіяльності Одеського і Кубанського університетів.

Невимушена обстановка, веселі обличчя, атмосфера доброзичливості, великої студентської дружби — ось що відрізняє такі вечори від інших. Багато музики, багато пісень, і звичайно ж, танці! То вогняна лезгинка, то швидкий український гопак, то величний вальс. Один за одним входять в коло хлопці й дівчата. І здається, що

танцювати вони можуть нескінченно.

А коли стемніло і над містом нависла велика зоряна чаша, студенти разом пішли гуляти притихлими вулицями міста, що в сутінках стало якимсь тасмичним.

І хоча вранці поїзд мчав кубанців в сонячний Краснодар, в Одесі залишилися їх пісні, їх танці, їх веселі посмішки.

— Приїжджайте до нас! — говорили краснорядці, прощаючись з нашими студентами. І їм з радістю відповіли: «До скорої зустрічі!».

В. СЕВЕРНИЙ,
кореспондент «ЗНК».

Фоторепортаж О. ЛЕВИТА.

Перед початком концерту студенти Кубанського університету дарують пам'ятні сувеніри.

ний поштовх розвитку нашої самодіяльності. Ваше відношення до справи, костюми, виконавча майстерність, примусили нас підтягнутись, багато попрацювати

ними місцями, побували в каткомбах і, звичайно ж, відвідали наш прекрасний оперний театр.

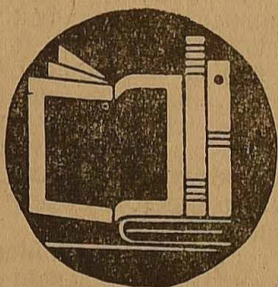
13 травня у Великому актовому залі відбувся кон-

Дуже сподобався глядачам кавказький танець, який виконували студенти юрфаку.

Виступає вокальний ансамбль політичної пісні

лі № 1, школам міста Одеси № 9, 10, 90 та ін., спортивному табору і будзагонам університету. Значна кількість книг була відправлена у нові, тільки-но створені університети Марійської і Комі АРСР.

Художні книги російських і зарубіжних класиків, твори радянських письменників, довідкова і громадсько-політична література, книги для читання на іноземних мовах — все це з подякою використовується шкільними та іншими бібліотеками.

Ось і недавно в партком університету звернулись учні сільської школи Молдавської РСР (село Устьє, Глодянського району) з прось-

Піше класний керівник IV-Б класу Микола Іванович Марков: «...Ми були дуже раді, коли одержали від вас дуже цінні для нас бандеролі. Особливо для мене, як учасника оборони Одеси. Я був командиром мінометної роти, а батальйоном у нас командував Герой Радянського Союзу В. П. Симонок. Ми з ним почали війну з першого дня. Він загинув 1 липня 1942 року на Максимовій дачі під Севастополем, від прямого попадання бомби. І ось через 34 роки я знову зустрівся з ним, правда тільки по книзі. Таким, як про нього написали, він і був. Велике спасибі вам всім за

Пробуджувати прагнення до знань

Наближається кінець навчання в університеті. Скоро перед багатьма нашими випускниками відчиняться двері школи. Перший урок — це завжди і свято, і хвилювання. Сороч пар очей дивляться на тебе, чекають чогось нового, цікавого, незвичайного. Як важливо не обманути їх чекання.

Робота в школі — це велика робота і величезна відповідальність. Та як приємно відчувати, що твої учні з кожним уроком все глибше пізнають навколишній світ, що ти пробуджуєш у них прагнення до знань, запалюєш в їх очах інтерес до рідної природи.

Деякі вважають працю вчителя важкою і невдячною. Їм невідомо, скільки радості приносить те, що ти бачиш перед собою гарячі очі, що тобі вдалося зробити свої уроки, свій предмет ці-

кавим для дітей. Як приємно дізнатися, що твої учні читають журнали, книги, дивляться телепередачі, пов'язані з твоїм предметом. Це значить, що мета досягнута — вчитель зміг пробудити у своїх учнів прагнення до знань.

Робота в школі вимагає постійної роботи над собою, збагачення знаннями. Вчитель завжди повинен бути в курсі найновіших досягнень науки. Незмінна любов до знань його вихованців служить стимулом до постійного росту.

Працюючи з молоддю, учитель сам залишається молодим душою до глибокої старості.

Л. ПИНДЕЛЬ,
викладач біології та хімії СШ № 62, м. Одеса,
студентка VI курсу біофаку.
(вечірнє відділення).

ШЕФСЬКА ДОПОМОГА БІБЛІОТЕКИ

воленням віддукуємось на ці просьби.

Приємно заново дати життя книзі, яка перестала бути актуальною в нашій бібліотеці. Запропонувати книгу новій читацькій аудиторії значно краще, ніж відправити її на переробку.

За останні роки наша бібліотека надала велику допомогу Успенській середній школі Саратського району, Болградській середній шко-

бою допомогти їм створити куточок слави до 60-річчя Великого Жовтня. Вони просили надіслати їм книги і альбоми про Одесу, про учасників її оборони під час Великої Вітчизняної війни, про героїчні будні міста, про кращих людей.

Співробітники бібліотеки з великою любов'ю підбрали їм тематичну бібліотеку і відправили поштою. На днях одержали відповідь з школи.

ту допомогу, яку ви надали своїми цінними для нас матеріалами...».

Під листом стоять підписи 20 піонерів цього класу.

Чи не правда, приємно одержувати такі листи? Вони — яскраве свідчення тієї великої і потрібної шефської роботи, яку проводять співробітники нашої бібліотеки.

В. БОЗІНА,
завідуюча студентською бібліотекою.

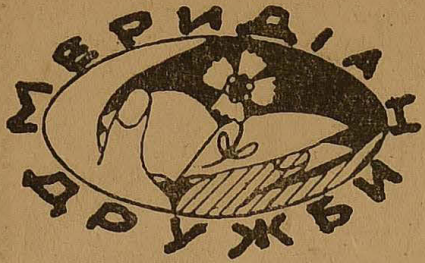
ПРАЦЮЄ ГУРТОК

На засіданні наукового студентського гуртка з історії КПРС на фізичному факультеті було заслухано і активно обговорено доповідь членів гуртка, студентів першого курсу Олени Степаненко та Сергія Смоляра на тему: «Комуністична партія Ізраїлю в боротьбі проти сіо-

нізму за мир, демократію і соціалізм». Доповідачі ґрунтовно відповіли на багаточисленні запитання.

На закінчення виступив керівник наукового гуртка доцент Я. М. Штернштейн, викривши сіонізм, як різновидність буржуазного націоналізму.

Л. РЕМПЕЛЬ,

Сьогодні на сторінці інтернаціонального виховання:

- Вшанування пам'яті поета - революціонера Христо Ботева
- Гости ОДУ—делегатія студентів з Оульського університету

«Тот, който падне в бой за свобода, той не умира...». Ці палкі слова належать видатному болгарському поету-революціонеру Христо Ботеву. З ними на вустах йшли на розстріл і шибениці найкращі сини і дочки Болгарії, які присвятили своє життя справі визволення Вітчизни від національного і соціального гніту.

Та, мабуть, не всі знають, що революційні погляди поета почали формуватись саме в Одесі.

В 1863 році батько посліає його сюди на навчання. Вчиться він у 2-й одеській гімназії, являючись стипендіатом болгарського земляцтва. Тут він знайомиться з творами російських революційних демократів, тут починаються і перші його кроки в поетичній творчості.

Але режим старої царської гімназії викликає протест у молодого Ботева. Він залишає гімназію. На батьківщину повертається свідомим революціонером. За революційну агітацію його постійно переслідують. З 1874 року він стає одним з керівників болгарського Центрального революційного комітету. А у квітні 1876 році, коли в Болгарії розпочалося повстання проти турецького іга, Ботев, на чолі загону із 200 революціонерів переправляється з Румунії, де був центр болгарської революційної еміграції, через Дунай, на територію Болгарії. 2 червня 1876 року він загинув смертю хоробрих.

Пам'яті видатного сина болгарського народу були присвячені читання на філологічному факультеті, на які був запрошений консул Народної Республіки Болгарії в Одесі Нікола Тринков. Йх відкрив декан філфаку професор І. М. Дузь.

— Дорогі друзі! Краплю прозорої сонячної роси розділити неможливо. Так само неможливо порушити єднання радянського і болгарського народів. Дружба навіки! Братерство навіки! — сказав він. — Сьогодні ми зібралися, щоб вшанувати пам'ять полум'яного революціонера, видатного болгарського поета Христо Ботева. Все своє недовге, але яскраве життя він присвятив справі боротьби за незалежність батьківщини і соціальне визволення народу. Особливо дорогий радянським людям його великий інтернаціоналізм.

— В історії світової літератури не так вже багато прикладів повного злиття творчості письменника з його громадянським подвигом, — так розпочав свій виступ доцент кафедри зарубіжної літератури Б. О. Шайкевич.

— Своїм беззавітним прикладом він надихав багатьох синів і дочок болгарського народу. Вірши, героїчні оди, балади Христо Ботева близькі до болгарських народних пісень і складають золотий фонд болгарської поезії. Його поезія звала народ до боротьби за свободу, відображала його страждання. Одним з основних у поезії Ботева є образ героя — борця, який загинув смертю хоробрих, але назавжди залишився живим у пам'яті народній.

На сцену актового залу філфаку підіймаються студенти, які читають вірші поета болгарською, українською і російською мовами. Лариса Бондарчук прочитала болгарською мовою вірш Христо Ботева «Жив еще, жив он», а Саша Чумаков — його переклад російською мовою. Вірш «Моя молитва», у якому звучала готовність віддати життя за свободу народу, продекламувала студентка Андреева. Потім у за-

лі лунали пісні, які захоплюючи виконували В. Няньчук, Л. Захарченко, Г. Дядинчук, О. Василичина.

З повідомленням «Христо Ботев і українська література» виступив доцент О. Ю. Данилюк.

На закінчення цього цікавого вечора консул НРБ в

Одесі Нікола Тринков сказав: — Шановні викладачі і студенти філологічного факультету! Мені дуже приємно бути присутнім на вечорі вшанування пам'яті мого співвітчизника, який увічнив свій короткий життєвий і творчий шлях подвигом самопожертви й безсмертя. Дуже шкода, що цей борець за свободу народу загинув таким молодим. Йому було всього 28 років. Та ім'я Христо Ботева — це поезія, революційний заклик, прапор на всі часи. Його ідеї перемогли в наш час.

Потім Нікола Тринков підніс в дарунок філологам чудово ілюстровані болгарські книги і подякував за щирий, теплий прийом.

Вдячні філологи подарували болгарському консулу букети червоних тюльпанів.

К. ЄВДОКИМОВА,

Пристрасна громадянська поезія Христо Ботева окрилена романтичним пафосом, завучала 17 травня у великому актовому залі нашого університету.

Тут відбувся урочистий літературний вечір, присвячений пам'яті великого болгарського поета-революціонера, який героїчно загинув 100 років тому за свободу і щастя свого народу. Віддати данину глибокого визнання славному сину болгарського народу прийшли студенти, викладачі, співробітники університету, літературна громадськість нашого міста.

Палким вступним словом вечір відкрив член Спілки письменників УРСР, заслужений діяч культури УРСР, декан філологічного факультету професор І. М. Дузь.

— Великий Горький сказав просто і полум'яно: «Безумству хоробрим поем мы песню». Сьогодні ми співаємо пісню слави Христо Ботеву, болгарському народному поетові, революціонеру, громадському діячу.

Слово надається голові Українського республіканського комітету по вшануванню пам'яті Х. Ботева, перекладачу багатьох його творів, відомому українському поетові Дмитру Павличку.

— Це знаменно, що ми зібралися в Одесі вшанувати пам'ять Христо Ботева, бо саме в цьому місті й на Одещині провів поет 4 роки, що відіграло велику роль у формуванні світогляду майбутнього поета-революціонера, — відзначив він у своєму виступі. — 100 років відділяють нас від того часу, коли загинув поет, але справи його безсмертні. Немає в Болгарії людини, для якої його ім'я не було б дорогим і близьким. 20 віршів, залишених нам поетом-революціонером, — то золотий фонд світової поетичної класики. Голос його, як і свободолюбиве слово Пушкіна Міцке-

вич, Шевченка, закликає до боротьби за світлі ідеали людства.

Дмитро Павличко прочитав присутнім свої переклади поезій Христо Ботева «Моя молитва», «До моєї матері», «Боротьба», уривки з балади «Хаджі Димитр», яка є перлиною не тільки болгарської літератури, а й яскравим явищем світової поезії. Гімном подвигу поета, його безсмерттю звучать слова:

Хто за свободу
в битві поляже,
Той не вмирає...

На закінчення Дмитро Васильович читає власний вірш, присвячений поету, «Христо Ботев», який щойно надруковано в журналі «Всесвіт» № 4.

Перед учасниками вечора виступили лауреат премії ім. М. Рильського за переклади з болгарської поезії Дмитро Білоус, поети Роман Лубківський (Львів), Станіслав Стриженюк і Володимир Гетьман (Одеса). Звучать болгарська, українська мови, переклади болгарських віршів й власні твори, присвячені славним синам Болгарії.

Тепло зустрінутий присутніми на вечорі виступив відомий болгарський письменник, автор історичних творів Димитр Мантов.

Студенти-філологи вручили виступаючим великі букети квітів.

На вечорі були присутні завідувача відділом культури Одеського обкому Компартії України Д. М. Машарова, консул Народної Республіки Болгарії в Одесі Нікола Тринков, голова Одеського відділення Спілки письменників України І. І. Рядченко, ректор університету, професор В. В. Сердюк, секретар парткому ОДУ Л. Х. Калуст'ян.

Б. ПЕРЕЖНЯК.

МІЦНІЮТЬ ДРУЖНІ ЗВ'ЯЗКИ

Закінчилися дні фінського міста-побратима Оулу в Одесі, які проходили з 13 по 18 травня.

В цей час в гостях у студентів нашого університету перебувала делегатія студентів Оульського університету.

У комітеті комсомолу відбулася зустріч комсомольських активістів університету з фінськими студентами. Після цього гості поклали квіти до пам'ятника студентам, викладачам і співробітникам університету, що загинули у роки Великої Вітчизняної війни.

Фінські студенти побували також на урочистому вечорі колективу університету з нагоди 31-ї річниці Перемоги, поклали квіти до пам'ятника Невідомому матросу на Алеї Слави.

Під час перебування в Одесі фінські студенти відвідали місця революційної, бойової і трудової слави міста-гостя, побували у музеях морського флоту СРСР, західного та східного мистецтва, в

Палаці моряків на фестивалі танців, здійснили прогулянку на катері.

Задоволеними залишилися фінські друзі відвідуванням оперного театру і балетом «Золушка».

В нашому вузі для фінських студентів було влаштовано прийом у ректора університету, екскурсії в університетський палеонтологічний музей та обчислювальний центр, на астрономічну об-

серваторію.

Теплі дружні прийоми були також влаштовані для студентів з Оулу в Одеському відділенні радянсько-фінської дружби.

Разом з молодими вченими університету фінські студенти взяли участь у семінарі, присвяченому результатам розрядки міжнародної напруженості після загальноєвропейської наради по безпеці, що проходила у Хельсінкі в серпні 1975 р.

На закінчення візиту відбулося підписання договору про співробітництво між комітетом ЛКСМУ ОДУ і виконкомом Оульського відділення Національного союзу студентів Фінляндії.

Під час перебування фінських студентів в Одеському університеті була влаштована прес-конференція, на якій були присутні представники редакцій газет «Комсомольська іскра», «За наукові кадри» та молодіжної програми обласного радіо. Гости з Оулу розповіли про свій університет, про діяльність Національного союзу студентів Фінляндії, про життя і побут фінських студентів, відповіли на ряд запитань. На закінчення прес-конференції керівник делегатії Ханну Сі-

рен сказав «Ми дуже задоволені діючим договором про співробітництво. Я вдуже приїхав в Одесу, вперше тут два роки тому, і дивуюся, як багато нового зроблено в університеті, як далеко вперед пішли наші радянські колеги. Маю на увазі і науковий, і культурний, і соціальний бік».

Цього разу ми обговорювали з комітетом комсомолу ОДУ питання розширення культурних зв'язків, розширення обміну інформацією. Будемо обмінюватись не тільки листами, але й фотоставками, газетами. До того ж, гадаємо було б непогано, якби наші університети могли влаштовувати дружні спортивні зустрічі. Хотілося б через газету передати студентам Одеського університету, які так гостинно нас приймали, величезне спасибі, й побажати успіхів у навчанні та громадській діяльності. Ми — за розширення співробітництва між нашими країнами, яке служить зміцненню добросусідських відносин СРСР і Фінляндії, служить справі миру!».

Б. АРКАДЬЄВ.
НА ЗНІМКУ: Делегатія студентів міста-побратима Оулу з членами комітету ЛКСМУ університету.

Фото О. ЛЕВИТА.

Легкоатлетична естафета на приз

газети «За наукові кадри»

Легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри», присвячена Дню Перемоги, набуває все більшої популярності. Особливо наочно показала це остання естафета, що відбулась 8 травня. «Дуже приємно, що традиційна легкоатлетична естафета стає університетським святом, — говорить завідувач кафедри фізвиховання Л. В. Маликов. — Склад команд показує, що до цього змагання з кожним роком готуються все серйозніше, і думається, що стати переможцем буде не так вже й просто».

бригаді.

В урочистій тиші учасники покладають квіти до пам'ятника студентам, викладачам і співробітникам університету, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

З привітальною промовою до легкоатлетів звертається ректор університету професор В. В. Сердюк. Право підняти прапор змагань надається одному з кращих спортсменів університету кандидату в майстри спорту Віктору Берестку. Легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри»

Поки йшла розстановка спортсменів по етапах, ми звернулись до ректора університету професора В. В. Сердюка. Ось що він нам сказав: «Легка атлетика повинна піднятися на вищий рівень, бо в цьому виді спорту ми поступаємось іншим вузам міста. Сподіваємось, що ця естафета, яка стала доброю традицією, допоможе нам ліквідувати цей недолік, примусить багатьох по-іншому подивитись на «королеву спорту». Приємно також, що в змаганнях брали участь іноземні студенти. І невелике побажання. Необхідно визначитись в організаційному плані, точніше призначити довжину дистанції, етапів з тим, щоб потім можна було порівняти результати і зробити відповідні висновки. На факультетах треба пропагувати це цікаве змагання ширше».

Так, дійсно болільників було не дуже багато. Але ті, хто прийшов, — не пожаліли. Вони стали свідками захоплюючої боротьби.

Хоча лідером естафети залишилась сильна команда геофаку, після трьох етапів з відривом в метрів 20 лідирувала команда мехмату. За нею йшли представники геофаку та біофаку. До п'ятого етапу розрив не скоротився і, здавалось, що команда мехмату на цей раз перемає своїх постійних суперників, але... Та на шостому етапі естафетну паличку одержує капітан геофаківців Віктор Бересток і швидко виривається вперед. На 7-му етапі першими вже були бігуни геофаку, за ними мехмату, біофаку. В такому порядку спортсмени і дійшли до фінішу. Олена Кибкало — студентка III курсу — першою перерізала стрічку й другий рік підряд принесла перемогу команді геофаку. Поряд з призерами хотілося б відзначити бігунів юридичного факультету, що минулого року були на 9-му місці, а зараз піднялись до 5-го.

Подасмо команду переможців (по етапах): I етап — Ю. Меркулов (IV курс), II етап — В. Гуменний (I курс), III етап — О. Смелницька (II курс), IV етап — В. Световий (III курс), V етап — Н. Оргіян (IV курс), VI етап — В. Бересток (IV курс), VII етап — В. Сизов (III курс), VIII етап — О. Кибкало (III курс). Побажасмо їм великих спортивних успіхів.

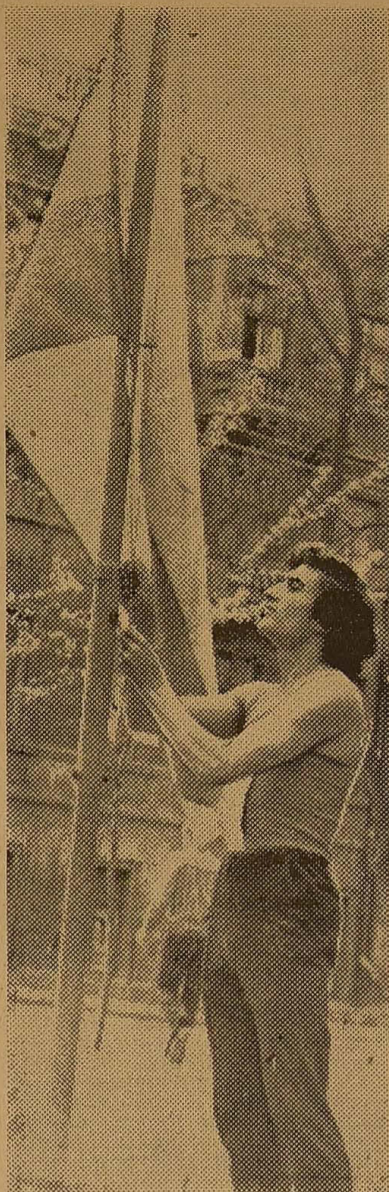
Як завжди, змагання закінчилися парадом переможців. Після прийому рапорту відповідальний редактор «ЗНК» О. В. Гонтар вручає переможцям кубок, вимпел, диплом I ступеня. Команди мехмату та біофаку одержують дипломи відповідно II і III ступеня. Спускається прапор, і святкова легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри» оголошується закритою.

Змагання закінчилися, та спортсмени не розходяться. Разом зі своїми болільниками — товаришами по студентській лаві, з недавніми суперниками вони аналізують помилки, промахи.

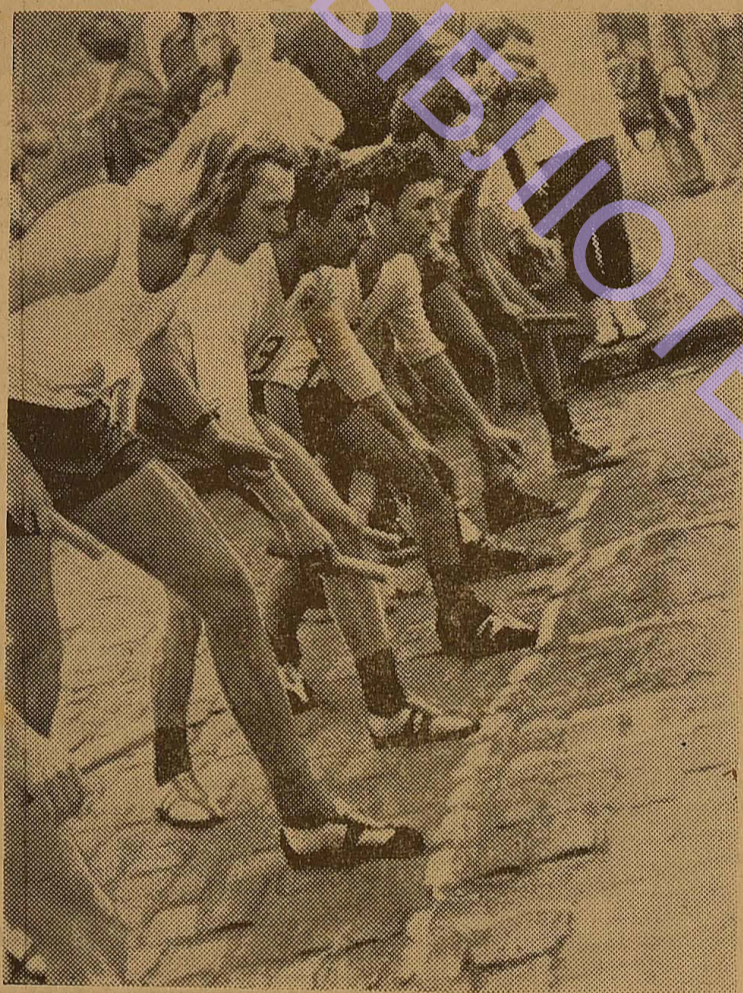
І стає приємно від того, що змагання виявляють не тільки переможця, а й породжують велику спортивну дружбу.

В. ДРЬОМІН,
кореспондент «ЗНК».

Фоторепортаж
О. ЛЕВІТА.

Майорить прапор змагань.

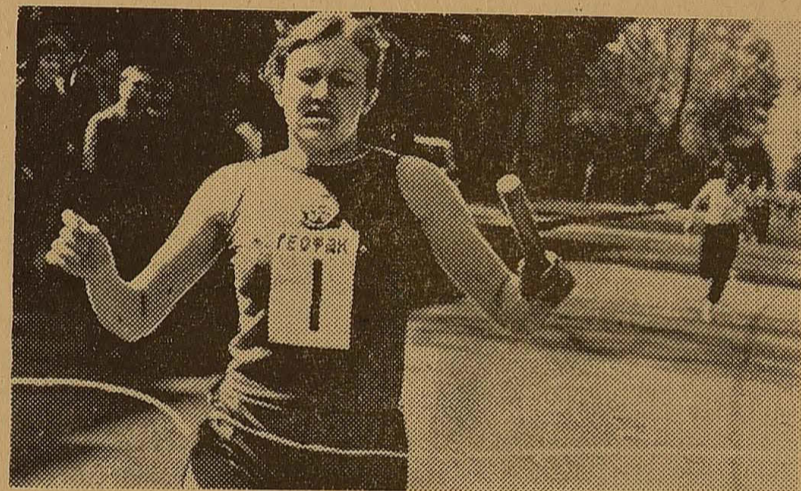
До старту — секунди!

І дійсно, боротьба на дистанціях вийшла упертою, та... не будемо забігати вперед і спочатку розповімо про відкриття естафети.

Під звуки спортивного маршу перед головним корпусом університету проходять команди факультетів. Відповідальний редактор газети «За наукові кадри» О. В. Гонтар приймає рапорт від учасників забігу. Потім переможці минулорічної естафети — команда геолого-географічного факультету — віддають кубок судійській

оголошується відкритою. Тепер всі повноваження переходять до старшого судді змагань В. Д. Гордієнкова.

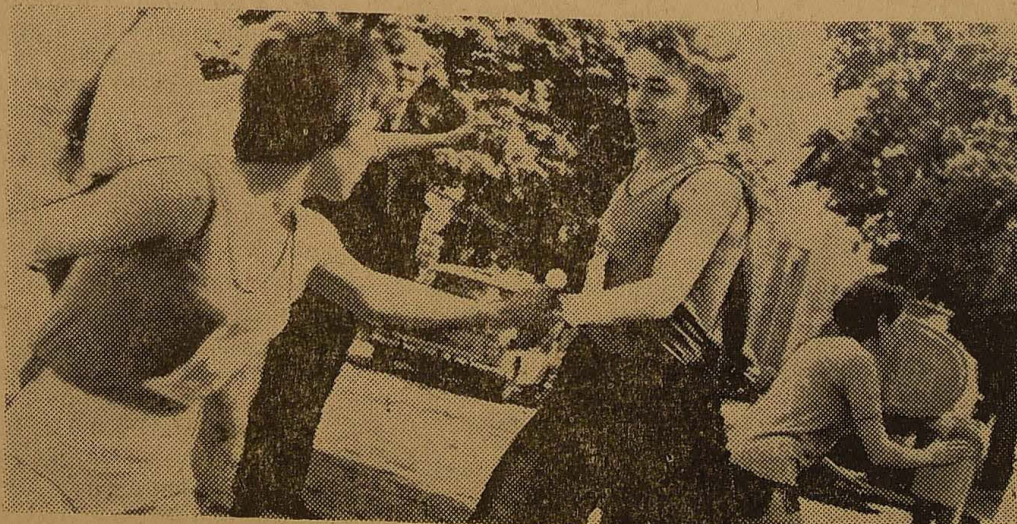
Дев'ять слів про формулу естафети. Кожен факультет виставляє одну команду з 8 чоловік — 5 юнаків і 3 дівчат. 9 команд змагаються на 8 етапах. Дистанції етапів різні. Відповідно і тактика команд планується стосовно до можливостей членів команди і довжини дистанцій.

Олена Кибкало першою розриває фінішну стрічку.

Команда геофаку — володар почесного призу «ЗНК».

Передача естафетної палички.

На одному з етапів.